

[Glønsgård.]

men man ønsker ikke at være medvirkende årsag til, at denne liberalisering bliver gennemført.

Fremskridtspartiet skal nok — til underretning for handelsministeren — støtte handelsministerens forslag. Men vi ønsker at have medindflydelse på, hvordan loven kommer til at se ud, og det, der på nuværende tidspunkt diskuteres i min gruppe, er altså en yderligere liberalisering. Og så vil vi formentlig fratage handelsministeren en del af den magt, der er lagt ind i loven. Det er små ting ganske vist, men det vil være noget af det, vi sigter på i gruppen på nuværende tidspunkt.

Fremskridtspartiet kan dermed heller ikke støtte hverken kristeligt folkeparti eller det konservative folkeparti i deres bestræbelser på at få denne lovgivning gjort til reelt den nuværende lovgivning. De konservative og kristeligt folkeparti ønsker at friholde nogle helligdage, de ønsker at indskrænke den supplerende butikstid, hvad vi selvfølgelig ikke kan støtte.

Vi ønsker heller ikke at støtte handelsministerens bestræbelser på at sige nej til, hvad jeg vil kalde parcelhusfrisørsaloner, og det er dermed også en afstandtagen fra partiet venstre og socialdemokratiet.

Ordføreren for venstre har netop meddelt, at man var tilfreds med, at man fik ændret § 10, stk. 2, hvor man altså nu ikke længere umiddelbart kan gå ud til den enkelte og sige: den, der leverer, straffes. Jeg synes, partiet venstre skulle bestræbe sig på at koncentrere sig om lukkelovgivningen i forbindelse med denne lovgivning og udtage disse bestemmelser om sanktioner over for de mennesker. Jeg synes, at partiet venstre på baggrund af sin ordførertale ved første behandling skulle støtte forslaget om at lade det stykke udgå, idet vi har fået bekræftelse på, at det i grelle tilfælde jo kan klares over anden lovgivning. Det, man ønsker her, er at indføre straffelovgivning i en butikslø, og det ønsker vi ikke at være medvirkende til. Jeg tror også, at ordføreren for partiet venstre og forhåbentlig hele venstres gruppe vil indse på lang sigt, at det er ikke rimeligt, at man begynder at indføre den slags straffelovgivning i en lov om butikstid.

Fremskridtspartiet har altså på nuværende tidspunkt meddelt, at vi formentlig

stiller 8-10 ændringsforslag. Vi har ikke noget ønske om udvalgsbehandling, for det mener vi ikke tjener noget formål, idet vi håber, at også i denne sag er folk nogenlunde frit stillet. Men jeg regner med, at vi til udvalgsbehandlingen i morgen, altså erhvervsudvalgets behandling i morgen af andre sager, under punktet „Eventuelt“ tager op til drøftelse de formentlig 8-10 ændringsforslag, som fremskridtspartiet fremkommer med.

Aase Olesen (RV):

Jeg har allerede ved førstebehandlingen af dette lovforslag på det radikale venstres vegne sagt, at vi finder, at denne lovgivning er en utidssvarende lovgivning, og at vi, hvis vi skal lovgive på det område, må tage to hovedhensyn, nemlig først og fremmest hensynet til forbrugerne og derefter hensynet til at bevare en varieret butiksstruktur, herunder først og fremmest hensynet til nærbutikkerne. Jeg skal i den forbindelse henvise til det radikale venstres mindretalsindstilling i betænkningen. Ud fra det synspunkt vil vi tage stilling til de ændringsforslag, som er stillet.

Vi vil stemme imod ændringsforslag nr. 1-6, og det er naturligvis, fordi de yderligere vil stramme den i forvejen restriktive lov. Specielt om frisørerne vil jeg sige, at med det ændringsforslag, som er stillet her, vil man altså drage, hvad man kan kalde private frisører og frisører, der kun har frisørsaloner og intet salg, med ind under loven. Vi vil stemme imod det, fordi det simpelt hen er helt umuligt at håndhæve en sådan bestemmelse. Man henviser til, at det er af konkurrencehensyn, altså at disse frisører vil være konkurrenceforvridende, men hvad så med dem, der fortsat har tilladelse til at gå ud og frisere i kundens hjem?

Alt i alt må vi vel sige, at alle disse bestemmelser om undtagelser og om særlige varesortimenter blot beviser, at denne lov er helt umulig at administrere. Vi har i udvalget fået en stor stabel — og det var kun få eksempler på, hvad der kunne være fremskaffet — af domsafsigelser over lovovertrædere, nemlig detailhandlere, som — skal vi sige det — foretrækker at betale bøde fremfor at holde loven. Det tyder jo ikke på, at de, der hævder, at der ikke er behov for at udvide butikstiden og liberalisere hele